

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*, s. 212.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g01-shoot-d1e59570/facsimile.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

denne Forsamling, for hvem hans Virksomhed som Forfatter var vel kendt, men at der i denne Forsamling berømt var Mangel, der ikke hjalp den. Jeg hører ikke til de Sidens Løf, jeg har i en lang Mareridt næst hændt ham som Digter og Historiker, og jeg hader ikke, at jeg nærer en mere end almindelig hoi Grad af Agtelse for hans mange forskellige Bidrag og for den væsentlige nordiske Komposition, der for frivilligt gælder sammen med hans Skrifter. Men netop dette hans nordiske Komposition, om jeg saa tror sig, maas, som det mig, gæder det indlydende, at Forordningsordenen i en langsigtede Foramling ingenlunde hører til de Sager, hvorefter han vil se sig hjemme, og han har ogsaa allerede, da de i Ord og Skrivning gættede, at han betragter Forordningsordenen som et „Skovstykke“. En saadan accentueret Følelse, som den, han i sin Hensende smukt at holde, forekommer mig overhovedet ikke at kunne bestaa med nogenformig Regt, og en Forordningsorden, der fulde Maas i Overensstemmelse hermed, maatte saa meget som muligt nærmere sig til kun at være et Rief rent Papir. En saadan regressive Følelse hængt mig at holdes i det af den meget ærede Rigsdagsmand allerede Forordningsforlaget, at alle Adresse eller Indstillinger til Rigsforamlingen oplæses uden Indsigelse. Det er det saad, som den meget ærede Rigsdagsmand ytrede under den foreløbige Behandling, og som han indgik udfølgelig har udfølgelig, „at hvad man hører fra mere end et Rief rent Papir. En saadan regressive Følelse hængt mig at holdes i det af den meget ærede Rigsdagsmand allerede Forordningsforlaget, at alle Adresse eller Indstillinger til Rigsforamlingen oplæses uden Indsigelse.“ Det er det saad, som den meget ærede Rigsdagsmand ytrede under den foreløbige Behandling, og som han indgik udfølgelig har udfølgelig, „at hvad man hører fra mere end et Rief rent Papir. En saadan regressive Følelse hængt mig at holdes i det af den meget ærede Rigsdagsmand allerede Forordningsforlaget, at alle Adresse eller Indstillinger til Rigsforamlingen oplæses uden Indsigelse.“

Varfød: Jeg vil tillade mig at henvende Dem paa, at den Adresse, som hylf det nærsende Spørgsmaal afgjort er og fremmed vil komme til at faa Indsigelse, ikke er de hidsigste udenrigsreges Komposition som at faa en Forfølelse i det den; det er heller ikke nogle Rigsdagsmands egensidige Fremning om Beskyttelsen af Forordninger i Valgloven i deres formentlige Interesse; det er ingen Udtaale af nogen Art af egenlige Statsinteresser; nei det er en Adresse fra Vrede, fra endel

af det af Øverste og Udsaadsmænd harredt Slektig, det med os udbielligt fermede Grundstødet, og fra hvilken Del af dette Grundstødet? Nu en Del, som under hele dette Mars forselige Begrebener har vist sig uretlig og Trofaldet som nogen anden Del af Landet. Det er altfaa en Del af det Rødbigte Høst Stomme, der onstet at høre her i Salen angaaende Regt, som dog mere end alt andet man lige enhver Dannedes paa Hiertet, nemlig det danske Riges evige Udeltighed. Naar jeg holder mig lidt for Ole, at hvis Adressens Oplæsning omtrent skal umuliggøres, det da er denne Adresse, som det først vil komme til at gaa ud over, kan jeg saa ingen Maade bringe det over min Samvittighed at henvende ind den. Jeg holder mig til, hvad der er udtaalt af den ærede Rigsdagsmand for Søe Amt Ste District (Wøjen), det jeg gier en væsentlig Forsigt mellem saadanne Adresser, der udtaalt sig angaaende enkelte Staanders egensidige Hensyn, og saadanne, som have det hele Rigsforbunds Vel for Oie, og Hødet der ikke i noget af de Forordningsforslag, der foreligger, skarp er udtaalt en saadan Udtiltelse, holder jeg mig dog overbevist om, at Foramlingen selv vil vide at holde sig disse trede forskjellige Arter af Adresse behandlig for Ole, holde dem skarp foruden fra hinanden, og i dette Haand — som sagt, med Adresser for Ole — tillader jeg mig at slutte mig til det af den ærede Rigsdagsmand for Søe Amt Ste District (Wøjen) allerede Forordningsforlaget.

Mærk: Der er vist Ingen i denne Forsamling, som vil nægte, at det er af største Vigtighed, at Folket med levende Interesse følger de Forordninger, som der foregaar; men det er klart, at det er nødvendigt at høre for Ole, hvad Folket i sin Hensende vil. Folket vil, at Foramlingen ufravendt og skatig skal behandle sig med de høst vigtige Anliggender, som Regeringen har foretaget den, og at dens Tid saa lidet som muligt skal holdes paa vigtige Anliggender; dernæst holder det Folket, at dens Røst skal høre i Salen, men dog ikke paa en Maade, som hylfer Ideen for de vigtigste Anliggender. Naar Folket henvender sig til Foramlingen med Adresse, ved en eller anden Anledning, ved det meget god, at naar disse Adresser ere anmeldte af den ærede Formand, som ethvert af Foramlingens Medlemmer gæder sig besjæftiget med dem, naar de ere henlagte paa Bordet i Foramlingens Forsættelse; derimod vilde det — og det er vistnok en stor Del af den udbegrebte Mening — fejle en farveligt betydelig Tid, der netop kunde anvendes til vigtigere Ting, hvilken enhver Adresse skulde oplæses i selve Foramlingen; dette vilde ogsaa have til Følge, at disse Adresser maatte overgaaes i Rigsdagsforbunden, og den saaledes blive overfuldt med en Mængde Sager, som vil funde interessere den Folket, men ingenlunde det hele Folk. Foretagt tror jeg, at man ikke maas misfælde de forskellige Adresser, som udtaalt sig i disse Adresser, og man er aldeles udevejet til at karakterisere Ansvargenderne fra Rigsdagsmanderne som Producter af Spidsborgerlighed. Rigsdagsmanderne have deres Interesser ligesaa vel som Landet, og kunne sevede, at deres Rettigheder blive ikke mindre agtede og værdsatte end Landets; det er Rigsdagsmandens Sag at virke derpå ved ufortrækkelig og værdigt at overreide de forskellige Ansvargender, som indkomme, og efter medens Overveilelse at seide en mestervret Dom derover.

(Bortset)